

פרק ו'משנה א'

1. מדוע המשנה נוקטת דווקא דין סקילה ולא את אחת ממיתות בית דין האחרות?
2. מדוע היה בית הסקילה רחוק מבית הדין?
3. מה היה המרחק בין בית הדין לבית הסקילה? מנין למדין דין זה?
4. למה שימשו ה"סודרים"?
5. כמה פעמים היו מחזירים את היוצא להיסקל, אם היה אומר שיש לו ללמד על עצמו זכות?
6. האם לעולם מחזירים את היוצא להיסקל האומר שיש לו ללמד זכות על עצמו?
7. יוצא להיסקל שאמר יש לי ללמד זכות ולא היה בדבריו ממש, מדוע מחזירים אותו פעם שניה, הרי ראינו שאין בדבריו ממש?
8. כיצד יודעים אם יש ממש בדבריו כדי להחזירו ארבע וחמש פעמים?
9. לשם מה היו מכריזים לפני הוצאתו לסקילה?
10. כיצד ידע הציבור את פרטי העדות, בשביל שיוכלו להזים את העדים?

משנה ב'

1. מדוע היה מתוודה עשר אמות לפני בית הסקילה, ולא בבית הסקילה עצמו?
2. מדוע נהרג עכן, הרי לא היו עדים ולא היתה התראה - ואין אדם נהרג על פי עצמו?
3. מנין למדין שוידויו ומיתתו של עכן כיפרו לו את עוונותיו?
4. מדוע עכן אמר "כזאת וכזאת" פעמיים?
5. כיצד יתוודה מי שאינו יודע להתוודות?
6. כיצד יתוודה היוצא להיסקל שיודע שלא עבר עבירה לדעת רבי יהודה? וכיצד לדעת חכמים?
7. מדוע, לפי חכמים, לא מאפשרים ליוצא להיהרג הטוען שאינו אשם להתוודות על כל עוונותיו חוץ מעוון זה?

משנה ג'

1. מדוע היו מפשיטים את היוצא להיסקל? (שני טעמים)
2. האם גם אישה היוצאת לסקילה מופשטת?
3. מדוע לחכמים אין האישה נסקלת כשהיא מופשטת?

משנה ד'

1. מה היה גובה בית הסקילה?
2. מאיזה גובה נפל הנסקל?

3. מי היה דוחף את החייב סקילה מבית הסקילה?
4. מדוע מצווה לסוקלו דווקא על ידי העדים?
5. באיזה אופן מניח העד השני את האבן על לב הנוסקל?
6. מדוע אם הנסקל שוכב וליבו לארץ מצווה להופכו? (שני טעמים)
7. האם גם אשה הנסקלת נתלית?
8. מה מנסה ר' אליעזר להוכיח ממעשהו של שמעון בן שטח?
9. כיצד תלה ר' שמעון בן שטח שמונה נשים ביום אחד באשקלון, והרי אין דנים שני חייבי מיתה ביום אחד? מדוע עשה כן?
10. מדוע אין דנים שניים באותו בית דין ביום אחד?
11. מה היתה ההוראת שעה בהריגת המכשפות?
12. כיצד היה מונח עץ התליה לדעת חכמים, וכיצד לדעת ר' יוסי?
13. מה סיבת המחלוקת של חכמים ור' יוסי בצורת הנחת העץ?
14. האם כל הנסקלין היו נתלין?
15. מדוע עובד ע"ז נתלה לפי חכמים?
16. כמה זמן היו משאירים את הנסקל תלוי על העץ?
17. מדוע אסור להלין את המת?

משנה ה'

1. באר "קלני מראשי קלני מזרועי"!
2. מה אפשר ללמוד מכך שהקב"ה מצטער על שפיכת דמים של רשעים?
3. האם מותר להלין מת רגיל? מנין למדין זאת?
4. מה דין המלין מת לכבודו?
5. האם היו קוברים את הנהרג בי"ד בקברות אבותיו?
6. לשם מה היו מתוקנים לבי"ד שני בתי קברות, וכי לא היה מספיק אחד?
7. אם לא קוברים חייב מיתה חמורה אצל חייב מיתה קלה, מדוע לא היו מתוקנין ארבעה בתי קברות?

משנה ו'

1. האם מתאבלים על חייבי מיתות בית דין? מדוע? (שני טעמים)
2. אימתי היו מעבירין את קברי הנהרגין למקומן? מדוע?
3. כיצד היו צריכים קרובי הנפטר להתייחס לדיינים? מדוע?

הלימודים מהפסוקים בפרק ו'

המקור	הלימוד	הפסוק
ויקרא כ"ד	שבית הסקילה מחוץ לבי"ד	הוצא את המקלל
יהושע ז'	שדרך המומתין שמתודין	בני שים נא כבוד לה'... ותן לו תודה
שם	שוידיו של עכן כיפר לו. וכל המתוודה יש לו חלק לעולם הבא.	ועכרך ה' ביום הזה
ויקרא כ"ד	מלמד שמפשיטין את היוצא להיסקל	ורגמו אותו
ויקרא י"ט	ברור לו מיתה יפה - שאשה אינה ניסקלת ערומה לחכמים.	ואהבת לריעך כמוך
דברים י"ז	ללמדך שהעדים מצויים ראשונים לסוקלו, ואם לאו מצווה בכל העם	יד העדים תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה
צמדצ"ט	לדעת חכמים - שעובד ע"ז נחשב כמגדף לגבי תליה אחר סקילה.	והנפש אשר תעשה ביד רמה את ה' הוא מגדף
דברים כ"א	לחכמים - למיעוטי עץ מחובר מעיקרו. לרי יוסי - למיעוטי גס עץ נעוץ בקרקע. ולכו"ע למדין שהעץ נקבר עם הנסקל.	כי קבר תקברנו
שם	איסור הלנת הנסקל	לא תלין נבלתו... כי קבור
שם	מריבוי תקברנו למדין שכל מת אסור להלין	תקברנו